

Decanus Collegii Iuridici In Academia Ienensi Osvaldus Hilligerus D.
& P.P. L. S. : Qui in Graecorum agonibus gymnicis, solenniobusque
certaminibus ... Vv. P.P. XVI. Novemb. ann. 1617.

Iena

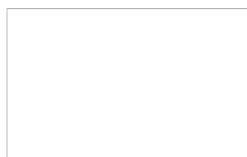
Hilliger, Oswald

Phil 2° 00268/02 (033)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006511

urn:nbn:de:urmel-d1763bdc-3893-40c2-b03d-f83693790eab5-00005807-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-d1763bdc-3893-40c2-b03d-f83693790eab5-00005807-15

DECANUS COLLEGII JURIDICI IN ACADEMIA IENENSI

OSVALDUS HILLIGERUS D. & P.P.
L. S.

Vi in Græcorum agonibus gymnicis, solennibusq; certaminibus, Isthiis Pythicis aut Olympiacis, absolutis studiorum curriculis victores brabeum & vel oleastrum Olympiacum vel coronam ex apio ferebant, eos non plebeio quovis spectatore, sed agnothetis sive judicibus iis qui ex publico decreto festivitati isti praesidebant, decernentibus munere, eo honoreque decoratos fuisse præfca testantur monunta. Quicunq; verò ludis illis nomen darent, seque in album referri eorum experient, qui cursu, lucta, saltu, disco, pugilatu aliōve certationum, qua plures erant, genere vires pericitaturi suas, specimina roboris ac virilitatis, solertia item velocitatis pedum, manuumq; agilitatem exhibit, non prius à judicibus illis ac collatoribus recipiebantur, quā & vita ratione retulissent & studia sua professi essent. Siquidem memorare eos & comprobare oportebat, quo quisque magistro gymnasticen doctus esset, sub quo prædictib; meruisset, quodque nihil corum quæ athletica ratio postularet, prætermis sicut fidem facere necesse erat. Parem fermè, ut à ludicra ad veram transeamus militiam àque Græcis ad Romanos, quorum leges & instituta maximè ad nos pervenire, rationem Romanæ militia duces ac Imperatores instituisse ac obser- habebant, nec nisi probatos recipiebant. Unde delectus ille, qui & lustratio dicebatur, probatoria tum alias, tum locis Codicis nostri Justinianei non- unis usurpat. Cumque antiquitus à Tribunis, auctore Polybio, magistris deinde militum vel duabus probatoria illa fuerint, postea ex Zenonianâ constitutione soli Principi ius probandi milites numerosq; supplendi assertum est. Sed et si Praefecti isti belli, Imperatores, sub auspiciis suis merentes haberent facinoris alicuius audacis & memorialis auctores, præfitem sicut excursione ac velitatione quasi extra ordinem & communem præliandi necessitate id edidissent, eos eximio dignabuntur honore. Vocatis nempe classico ad concilium militibus, ut Livius, concione auctores istos lateri suo adjunctos committit, ut Polybius, convocatis in concionem omnibus copiis atq; sic spectante toto exercitu in tribunal loco, editori auctores istos facti, sed & si quid in reliqua vita commendatione elogiō & dignum gessissent, id omne verbis amplissimè & diffiderebant. Tum illis hastas, alias vero armaturas, orques item ac phaleras, vel pholas, ut vulgata Polybiis lectio habet, aut, ut Lipsius emendat ac vertit, armillas largiebantur. Cumprimitis v. præmiatos fuisse militia Romanae sedatores legimus coronis illis, qua pro diversa facinorum ratione diversa erant alias atq; alias appellatioibus agnominatae. Quod si tanti olim habitum laboriosis certaminibus ludo publico vires corporis alias exploratas dare. Si in militiæ item armata conveniens existimat, ne sua virtutis solerriæ bellicæ præmia laudes desver decentes deessent, tū quod merces digna sit virtutis gloria, decusq; ut pretiū reclè peratur, tū, cœi Polybius subdit, ut exemplo alicerentur, atque amulatio inflammarentur animi ingenii, non spectantium modo & audiendum sed & eorum qui domi adhuc & procu à telorum jactu defiderent, cum munieribus istis donati ad suos reversi etiam pacis tempore ornamenti illis, tanquam virtutis insignibus uterentur. Quod si etiam, nec promiscue aditus inter necio hominum sed interfectio errorum curva sunt Minutii Felicis, queritur, simili aliquo modo ut obseretur, & quem videtur. Ac nec præmia congrua deesse convenienti iustitia Sacerdotibus, illisq; vera Philoiphis & sedatoribus, qua bonos non solum metu poenarum, sed etiam præmiorum exhortatione, efficerre studet. Unde Julius longè coronari, præmisq; laudum & ornamenti alias affici viros probos sapientia & justitia deditos, quorum consilio & auctoritate civitas regi, prava facinora submovent, rixæ & fedationes cōpeti possunt, gravissime Athenæus in elegantia, Διάστολος in opere censem quādum qui vel in ludis istis ludicris, liciter luctati, vel pedum perniciitate insignes se exhibere, vel discum in sublime tollere, malasse scitè & ex arte ferire dicere. Quod scitiss. Euripidis ac Xenophanis Colophonii versibus confirmat. Sed nec sine delectu tam ac prævia doctrina morumq; exacta exploratione in numeros militia togatæ quovis eidem vix initatos protinus referri par est. Neq; brabeum illud ac coronam sive insigne victoria, præmiumq; laboribus pro adipiscendâ verâ & qui & boni notitia, debellandisq; erroribus exantatis constitutu aliis sciret strenuè laborantes viatores existere conferri decet. Negi, δοκιμασία seu probatoria (nam & hoc verbi ab armatis ad togatæ forensemq; militia translatum reperimus) sub arbitris aliis quam Collegii aut Senatus publ. autoritate constituti Doctoribus fiat oportet. Quæ omnia cum probè cognita perspectaq; habetur Vir Praefantiss. & eruditiss. Dn. DANIEL SCHEFFERUS HALENSIS SAXO, non temere nec repente honores ac insignia Doctrina ambire voluit, sed omninem vitæ rationem ab incunte ferè atate dignitatem emergere curè summè haberet. Neq; conatus honeste successus defuit. Ab incunablebus n. studiis deditus in ludo patria prima pietatis literarū & bonarū artium fundamenta jecit. Academia de hinc maturus consilio & auctoritate suorum anno Sal. repar. 1609 Lipsiam se primū uberioris doctrinae casu pessima ergo concut. Annos illici quatuor int. gros sublicit ac commoratus est. Neq; commoratus est solum aut specie nudæ & nomine sed re ipsa verèq; ac seriò Studiis & professis est & egit. Prioribus quidem annis senioris Philosophia studiis se præcipue mancipavit, & tum partes ejusdem alias, quarū notitia utilitatis & ornamenti plurimum studio juri adserit, tractavit assiduus, tum Logica cumprimitis præcepta ut animo probissimè infigeret, operam dedit. Triennium postquam ita exigit, animum jam studiis humanioribus sat diu satq; bene excultum ad severiora hec legalis prudentia studia totus convertit, eiique per reliquum quem Lipsia mansit annum gnavus incubuit. Inde Salanam hanc nostram cum periusset per quadriennium hic aliud & quod excurrit studiaturam publica quām privatā se diligenter exercuit. Tribus n. distincts vicibus in publicum prodit ac tela contra se directa strenuè exceptit ac repulit. Nuperius quidē Discursum secundum ad Aureę Bullę Caroli I V. Rom. Imp. Leges fundamentales Viri ampliss. & excellentiss. Dn. DOMINIIC. A. & U. MEL. JC. sub præsidio ipsius auctoris, Collega pl. observandi, cum laude propugnat. Verū & pridē anteiam de Modis acquirendi rerum dominia ex jure gentium descendensibus disputationem publ. Praefide Dn. D. ERASMO UNGEPAUGER nunc in Altorfina Jurisper, prouidente habuit. Allā postea sub præsidio Viri Cl. & Consultis. Dn. D. VALENTINI RIEMERI (nempe Illustr. Quast. Dn. Leopoldi Hackelmanni JC). Ordinari apud Lipsenses Magnifici disput. Quartam/pro virili egregiè defendit. Nuperrim ut aliquem fructū studiorum perfertis secret, constituit secum, sicutu suoru tum parentum rum consanguineorū, aliorūq; Virorum præcellentium, quos sibi suisq; conatibus favere animadvertis, ab inclita Facultate nostra Doctoralia insignia petere. Studiose itaq; contendit se in alib. Candidatorum recipi atq; diē primo examini, quod Tentamen vocare solemus, sibi assignari. Non agrè obtinuit. Diſta itaq; die nudius tertius præbito ingenii & profestuum specimen studiis, peracti ratione redditia judiciorū, leam subiit. Et prosperè luce ac feliciter. Exploratis namq; dum in questione habetur, progressibus doctrinæ in legitimā scientiā non vulgaris id proprio unanimijs Ampliss. Collegarū voto insuper obtinuit, ut & cathedra ei ad curiā lectiōnem aperiretur. Quam habendi crassino die nempe XVII. Novemb. hora IX. promeridianā potestas ei facta est. Delegit sibi exponendam, L. bona fidei 4s. prīm. D. de acquir. rer. domīnto, feracem fructū à bonae fidei possesso receptorū doctrinam explicatur. Ea hanc dubiè allaturus quæ volentiamq; hanc ledit. Candidato ad redhōstendū paraissimo exhibete, Facultati deniq; nostra opera hanc officiumq; promitiubentesq; impendit. Ego omnium nomine quævis vicissim studia spondeo, Vv. P.P. XVI. Novemb. ann. 1617.

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

urn:nbn:de:urnmel-d1763bdc-3893-40c2-b03d-f83693790eab5-00005807-27